

USNESENÍ

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátu složeném z předsedy Ing. Mgr. Martina Jakuba Bruse a soudců JUDr. Jiřího Derfla a Mgr. Ladislava Vaško ve věci

žalobce: **Vzdělávací a kulturní centrum Svět Chomutov, z. s.**, IČO: 05928290
sídlem Strupčice 90, 431 14 Strupčice
zastoupený advokátem JUDr. Petrem Jirátem
sídlem Blatenská 1161/46, 430 01 Chomutov

proti

žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**
sídlem Masarykova 427/31, 602 00 Brno

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 30. 7. 2024, č. j. 18092/24/5100-10611-712195,
o návrhu žalobce na přiznání odkladného účinku žalobě

takto:

- I. Návrh žalobce na přiznání odkladného účinku žalobě **se zamítá.**
- II. Žalobce **je povinen** zaplatit Krajskému soudu v Ústí nad Labem soudní poplatek za návrh na přiznání odkladného účinku žalobě ve výši **1 000 Kč** ve lhůtě **tří dnů** od právní moci tohoto usnesení.

Odůvodnění:

1. Platebním výměrem č. 82/D/2023 ze dne 5. 12. 2023 Finanční úřad pro Ústecký kraj (dále jen „správce daně“) vyměřil žalobci za porušení rozpočtové kázně odvod do státního rozpočtu ve výši 216 284 Kč. Platebním výměrem č. 83/D/2023 ze dne 5. 12. 2023 správce daně vyměřil žalobci za porušení rozpočtové kázně odvod do Národního fondu ve výši 1 225 605 Kč. Žalobcova odvolání proti těmto platebním výměrům žalovaný rozhodnutím ze dne 30. 7. 2024 zamítl.
2. Proti rozhodnutí žalovaného se žalobce bránil žalobou, ve které současně navrhl, aby soud žalobě přiznal odkladný účinek ve smyslu § 73 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“).
3. V tomto návrhu žalobce citoval usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 10. 2020, č. j. 5 As 220/2020-52, ze dne 23. 11. 2016, č. j. 5 As 255/2016-25, a ze dne 17. 2. 2016, č. j. 2 As 21/2016-68. Dále uvedl, že okamžitá vykonatelnost napadeného rozhodnutí má pro něj fatální následek, neboť jeho finanční prostředky ani celková hodnota majetku nedosahují výše stanovených odvodů. Okamžitá vykonatelnost by tak pro žalobce znamenala stav faktické insolvence a nutnost podat insolvenční návrh. To by podle žalobce paralyzovalo jeho činnost, což ani budoucí příznivé rozhodnutí nezhojí. Žalobce konstatoval, že by mu tím vznikla nepoměrně větší újma než komukoli jinému včetně správce daně. Dodal, že mu není znám žádný důležitý veřejný zájem, který by byl

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

přiznáním odkladného účinku ohrožen. Za důkazy žalobce označil výpisy ze svého účtu a prohlášení svého statutárního orgánu.

4. Žalovaný ve svém vyjádření zdůraznil mimořádnost odkladného účinku a skutečnost, že břemeno tvrzení i břemeno důkazní nese žalobce. Podle žalovaného se odvod za porušení rozpočtové kázně vztahuje k vrácení prostředků původně poskytnutých ze státního rozpočtu, tudíž se nejedná o zmenšení majetku, který žalobce vytvořil svou činností. Žalovaný odkázal na usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 11. 12. 2012, č. j. 2 Afs 69/2012-114. Konstatoval, že k přiznání odkladného účinku žalobě by bylo třeba řádně prokázat žalobcovu majetkovou situaci, hrozící újmu, její vztah k právním následkům napadeného rozhodnutí a její intenzitu, a to předložením ucelených a vzájemně souvisejících podkladů, na jejichž základě by byl dán dostatečně věrohodný obraz celkové ekonomické a majetkové situace žalobce. Žalovaný dále upozornil na to, že žalobce nevyužil možnosti požádat o posečkání či splátkování daně. Žalovaný proto požadoval, aby soud návrh zamítl.
5. Podle § 73 odst. 1 a 2 s. ř. s. platí, že podání žaloby nemá odkladný účinek, pokud tento nebo zvláštní zákon nestanoví jinak. Soud na návrh žalobce po vyjádření žalovaného usnesením přizná žalobě odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.
6. Odkladný účinek představuje zcela mimořádný institut, kterým je prolamována vykonatelnost napadeného rozhodnutí před tím, než je podrobeno soudnímu přezkumu ve věci samé. Lze jej aplikovat pouze v mimořádných případech, kdy účastník řízení dostatečnými a hodnověrnými důkazy doloží splnění zákonných podmínek pro přiznání odkladného účinku žalobě.
7. K přiznání odkladného účinku žalobě je přitom nutno kumulativně splnit tři podmínky, jejichž naplnění má žalobce tvrdit a prokázat k návrhu doloženými důkazy. První podmínkou je existence újmy, která by byla žalobci způsobena výkonem nebo jinými právními následky napadeného rozhodnutí. Existence újmy, byť není výslovně v § 73 odst. 2 s. ř. s. vyjádřena, je bezpochyby nutným předpokladem pro posouzení následujících dvou podmínek (újma hrozící žalobci se poměřuje s újmou jiných osob a veřejným zájmem). Existence újmy je v některých typech řízení zjevná již ze samotného žalobou napadeného rozhodnutí, a žalobce tak nemusí způsobení újmy zvláště dokládat. Zejména se jedná o případy, kdy je žalobci uložena povinnost uhradit peněžní sankci (pokutu), neboť již z napadeného rozhodnutí v těchto případech vyplývá, že se žalobcův majetek zmenší, a tím mu bude způsobena újma. Na druhou stranu v případech, kde není hrozící újma zjevná již z napadeného rozhodnutí, musí žalobce konsekventně tvrdit, že mu hrozí způsobení újmy, a musí své tvrzení i řádně doložit. Druhá podmínka pro přiznání odkladného účinku žalobě spočívá v existenci nepoměrně větší újmy žalobce, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a to ať už byly, či nebyly účastníky předchozího správního řízení. Při posuzování druhé podmínky provádí soud poměrování vedle sebe stojící újmy konkrétních subjektů. I tato podmínka může být s ohledem na charakter věci splněna již tím, že další osoby nebyly správním řízením dotčeny, neboť účastníkem byl pouze žalobce. O takový případ se jedná zejména u správního řízení trestního, kde je rozhodováno o vině žalobce a s tím spojené sankci. Splnění této podmínky bez dalšího nutného tvrzení žalobce a předložení relevantních důkazů musí být zjevné již z

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

napadeného rozhodnutí. Konečně třetí podmínkou, která musí být splněna, je převážení újmy hrozící žalobci nad veřejným zájmem, kterým je vždy, avšak nejen, zájem na výkonu pravomocných rozhodnutí správních orgánů. U třetí podmínky soud zvažuje, zda žalobci hrozí natolik závažná újma, že veřejný zájem či veřejné zájmy musí dočasně do meritorního rozhodnutí věci soudem ustoupit zájmům žalobce.

8. Soud veden shora uvedeným testem po vyhodnocení veškerých skutečností souvisejících s tímto případem dospěl k závěru, že návrhu žalobce na přiznání odkladného účinku žalobě nelze vyhovět.
9. Při zkoumání, zda jsou splněny podmínky pro přiznání odkladného účinku žalobě, soud vycházel ze žalobou napadeného rozhodnutí, jímž byly potvrzeny platební výměry, kterými správce daně uložil žalobci odvody za porušení rozpočtové kázně v celkové výši 1 441 889 Kč. Je tudíž zřejmé, že nastanou-li účinky tohoto rozhodnutí, žalobcův majetek se zmenší, čímž mu může být způsobena újma. Existence újmy ve smyslu § 73 odst. 2 s. ř. s. na straně žalobce je tak zjevná již ze samotného žalobou napadeného rozhodnutí, a soud proto považuje první podmínku pro přiznání odkladného účinku žalobě za splněnou.
10. Pokud se týká splnění druhé podmínky pro přiznání odkladného účinku žalobě, soud dospěl k závěru, že s ohledem na charakter žalobou napadeného rozhodnutí nemůže dojít k újmě dalších osob, neboť žalobou napadené rozhodnutí se „toliko“ týká žalobce. Vzhledem k této skutečnosti má soud za to, že je splněna i druhá podmínka pro přiznání odkladného účinku žalobě.
11. Zbývá tak posoudit splnění třetí podmínky, tj. zda přiznání odkladného účinku žalobě není v rozporu s důležitým veřejným zájmem.
12. Má-li mít žalobcův návrh na přiznání odkladného účinku žalobě úspěch, musí být z jeho strany tvrzeny a současně také doloženy rozhodné skutečnosti. Vzhledem k tomu, že v případě existence pravomocného rozhodnutí správního orgánu existuje veřejný zájem na jeho řádném výkonu, soud musí vždy poměřovat, zda zájem žalobce v daném jednotlivém případě převáží nad výše uvedeným veřejným zájmem na řádném výkonu pravomocného rozhodnutí správního orgánu. K tomuto zájmu v daném případě přistupuje též veřejný zájem na řádném výběru daní, mezi které odvod za porušení rozpočtové kázně patří. Žalobce proto musí nejen konkretizovat, jaká újma mu neprodleným výkonem rozhodnutí hrozí, ale i specifikovat závažnost hrozící újmy, a tato svá tvrzení musí rovněž řádně doložit.
13. Žalobce v dané věci zůstal toliko u nedoloženého tvrzení, že úhrada zmíněných odvodů by pro něj znamenala insolvenci a paralyzování jeho činnosti, neboť na úhradu nemá dostatek prostředků ani majetku. Na podporu svých tvrzení však žalobce k návrhu na přiznání odkladného účinku žalobě nepřiložil žádné listiny, tedy soud nemá dostatek informací potřebných k tomu, aby mohl posoudit možný dopad napadeného rozhodnutí do žalobcovy majetkové sféry. Žalobce tedy v posuzované věci (částečně) splnil povinnost tvrzení, avšak současně neunesl břemeno důkazní. Z tohoto důvodu jsou žalobcem namítané judikáty nepřiléhavé. Soudu nepřísluší domýšlet obsah nepředložených výpisů z účtu a prohlášení statutárního orgánu, ani žalobce vyzývat, aby navržené důkazy předložil. Zůstává přitom otázkou, zda by takové listiny byly vůbec způsobilé dostatečně osvědčit žalobcovu celkovou finanční situaci.

14. Bez doložení zásadních skutečností, jež jsou nezbytné pro věcné posouzení žalobcova návrhu na přiznání odkladného účinku žalobě, není možné zhodnotit, zda hrozící újma převládá nad veřejným zájmem ve smyslu § 73 odst. 2 s. ř. s. Tvrdit a prokázat skutečnost, že negativní důsledek (hrozící újma) spočívající ve výkonu nebo jiných právních následcích žalobou napadeného rozhodnutí převažuje nad veřejným zájmem, bylo výhradně na žalobci, který tuto povinnost nesplnil, neboť soudu nepředložil dostatek dokladů či jiných důkazních prostředků, na jejichž podkladě by bylo možno hodnověrně ověřit jeho tvrzení o možném likvidačním dopadu napadeného rozhodnutí. Soud zároveň nepřehlédl, že žalobce nevyužil možnost posečkání či splátkování daně, kterou mu poskytuje zákon č. 280/2009 Sb., daňový řád. Soud proto dospěl k závěru, že žalobce splnění třetí podmínky pro přiznání odkladného účinku žalobě neprokázal.
15. S ohledem na shora uvedené soud rozhodl tak, jak je vedeno ve výroku I. tohoto usnesení, a žalobcův návrh na přiznání odkladného účinku žalobě výrokem I. tohoto usnesení zamítl.
16. Podání návrhu na přiznání odkladného účinku žalobě podléhá soudnímu poplatku ve výši 1 000 Kč (*per analogiam* položka 20 sazebníku soudních poplatků, který je přílohou zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích). Poplatek je splatný vznikem poplatkové povinnosti (§ 7 odst. 1 zákona o soudních poplatcích). Povinnost zaplatit soudní poplatek za návrh na přiznání odkladného účinku žalobě vzniká dnem právní moci rozhodnutí, jímž bylo o tomto návrhu rozhodnuto a v němž byla navrhovateli uložena povinnost soudní poplatek zaplatit [§ 4 odst. 1 písm. h) zákona o soudních poplatcích; usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 6. 2024, č. j. 9 As 270/2023-21, bod 21]. Soud proto výrokem II. tohoto usnesení uložil žalobci povinnost příslušný soudní poplatek zaplatit.
17. Soudní poplatek za návrh na přiznání odkladného účinku žalobě je žalobce povinen uhradit bezhotovostně převodem na účet Krajského soudu v Ústí nad Labem číslo: **3703-3024411/0710**, vedený u České národní banky. Závazný variabilní symbol pro identifikaci platby je: **1414701124**.

Poučení:

Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

Ústí nad Labem 21. října 2024

Ing. Mgr. Martin Jakub Brus v. r.
předseda senátu